

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 18279/2022
04.10.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Слободан Петровић, адвокат из ..., против туженог ЈП“Водовод“ са седиштем у Сурдулици, чији је пуномоћник Драган Антић, адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Врању Гж 94/21 од 22.11.2021. године, у седници одржаној 04.10.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Врању Гж 94/21 од 22.11.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Врању Гж 94/21 од 22.11.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сурдулици П 1195/16 од 11.07.2017. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу на име неоснованог обogaћења, по основу наплаћеног већег износа накнаде за комуналне услуге за период од 01.12.2010. године до 31.12.2010. године, исплати износ од 80,00 динара са законском затезном каматом почев од 15.11.2016. године па до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 21.800,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 6370/17 од 01.06.2018. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у првостепеној пресуди и одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Решењем Вишег суда у Врању Гж 94/21 од 22.11.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је предлог тужиоца од 06.08.2020. године, за понављање поступка у предмету Вишег суда у Врању Гж 6730/17. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова састава предлога за понављање поступка и таксе за

предлог и одлуку. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова на име састава одговора на предлог за понављање поступка.

Против наведеног решења тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. ЗПП због разматрања правних питања у интересу равноправности грађана и уједначавања судске праксе.

Одлучујући о ревизији тужиоца, Врховни суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14, 87/18, 18/20, 10/23 - др. закон, у даљем тескту ЗПП). У конкретном случају не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса, ни правна питања у интересу равноправности грађана, нити има потребе за уједначавањем судске праксе и новим тумачењем права. Побијаним решењем одбијен је предлог тужиоца за понављање поступка у погледу одлучивања о трошковима поступка у предмету Вишег суда у Врању Гж 6730/17. Код одлучивања суд је имао у виду да одлука Врховног касационог суда Рев 4754/19 од 25.12.2019. године донета у другој парници, не представља нову чињеницу или нови доказ на основу кога би за странку могла бити донета повољнија одлука да су употребљени у ранијем поступку, јер је наведена одлука ревизијског суда донета након правноснажности одлуке о трошковима у овом спору, а у вези које се понављање предлаже. О предлогу тужиоца за понављање поступка побијаним решењем одлучено је у складу са судском праксом и правним схватањима израженим кроз судске одлуке. Спорно правно питање је везано за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака у вези са законским разлозима због којих се може дозволити понављање поступка, па нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној. Из наведеног разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применим члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 420. став 1. ЗПП странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, а према ставу 5. истог члана ревизија је увек дозвољена против решења другостепеног суда којим се одбацује предлог за понављање поступка и решења другостепеног суда којим се потврђује решење првостепеног суда о одбацивању предлога за понављање поступка.

Тужилац побија решење којим је одбијен његов предлог за понављање поступка. Сходно наведеном, ревизија у смислу цитираног члана 420. став 1. и 5. ЗПП није дозвољена јер се не ради о решењу којим је поступак правноснажно завршен, нити о решењу којим је одбачен предлог за понављање поступка. У конкретном случају је реч о ревизији као ванредном правном леку која је изјављена поводом одлучивања о другом ванредном правном леку, па је дозвољеност те ревизије прописана посебном законском одредбом члана 420. став 5. ЗПП, а ревизија тужиоца по тој одредби није дозвољена.

Из наведених разлога, на основу члана 413, у вези члана 420. став 6. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић